

Stichting kinderen van Ecuador nieuwsbrief

Deze keer in de nieuwsbrief;

- De stichting weer op tv
- Weer een “la casita”
- Zomervakantie en het uitje naar Melanie
- Positieve ontwikkelingen omtrent de Ecuadoriaanse moeder en haar gezin
- Nieuwe Ecuadoriaanse collega in het kinderspeelhuis “la casita”
- Waterzuiveringsinstallatie
- Naam voor het sponsorplan

De stichting weer op tv:

aanpakken & wegwezen

De datum van de uitzending ‘Aanpakken en Wegwezen’ is bekend! Zaterdag 19 september wordt het programma om 21.15 uur op Nederland 3 (LLINK) uitgezonden. In het programma staan de ervaringen centraal van de stagiaires Rachel en Rosanne. Zij hebben stage gelopen op het marktproject. Graag horen wij wat jullie van de uitzending vonden!

Weer een “la casita”:

Zoals we in de vorige nieuwsbrief al aangaven, waren we hard op zoek naar een nieuwe ruimte voor het marktproject ‘Spelend leren’. Deze haast werd groter toen we ongeveer twee weken van te voren te horen kregen dat het bestuur wilde dat we uit de marktzaal zouden vertrekken. De muur zou er binnenkort uit worden geslagen en dus konden we niet blijven. Daarnaast zou de ruimte voor andere doeleinden gebruikt gaan worden. Melanie en ik zijn meerdere malen samen op pad gegaan om een nieuwe ruimte te zoeken. Maar er stond heel weinig te huur! Kopen is voor de stichting nog geen optie.

Langzamerhand kwamen de slopers steeds dichterbij de marktzaal. Op vrijdag 7 augustus hoorden we dat we er toch echt dinsdag uit moesten zijn. Toen zijn we vrijdagmiddag weer op zoek gegaan en dit keer aan de andere kant van de weg. Hier ging onze voorkeur niet naar uit, omdat de kinderen dan een drukke weg zouden moeten oversteken. Ook wilden we niet dat de kinderen te ver moesten lopen, omdat het ten koste gaat van de projecttijd. Uiteindelijk zagen we een woning te huur staan (we hadden ook al vaak bij mensen aangebeld als het huis leeg stond en er geen bordje was). We belden het nummer en de vrouw bleek vlakbij te wonen. Ze wilden ons de woning graag laten zien! Eenmaal binnen werden we al snel enthousiast. Na kort overleg hebben we besloten om de woning te gaan huren en we bleken net op tijd te zijn! Vlak na ons had een andere vrouw gebeld en die was ook al naar het huis toegekomen voor een bezichtiging. Ze wilde het huis ook hebben, maar gelukkig waren wij net even eerder.

Maandag was de marktzaal dicht vanwege de nationale feestdag en hebben we in de nieuwe “casita” schoongemaakt. Dinsdag 11 augustus hebben we met hulp van de vrijwilligers Maartje en Michel en stagiair Jurriaan verhuisd. De zus van Jurriaan was net samen met haar vriend aangekomen en zij hielpen ook mee. Binnen een uur zat alles in de vrachtwagen en konden we gaan inruimen in het nieuwe huis.

Aanvankelijk waren we bang dat sommige kinderen niet meer naar het project zouden komen als we buiten de markt zouden zitten, maar dit blijkt niet het geval. We hebben de laatste weken meerdere malen ruim 35 kinderen gehad! Het huis is een grote vooruitgang

op de markt. We hebben één grote ruimte waar de groepsactiviteiten kunnen worden gedaan. Daarnaast is er hier ruimte voor een voorleeshoek en kan de televisie weer terug gehaald worden voor educatieve films. Er is een grote keuken waar we zelfs met kinderen aan de slag kunnen voor een cursus koken. Op de eerste verdieping is er een kamer voor de jongens met daarin de bouwhoek, autobaan, zandbak etc. Ook is er een kamer voor de meisjes met daarin een kookhoek, poppen- en knuffelhoek. Het houdt overigens niet in dat de meisjes niet in de jongenskamer spelen en vice versa! Daarnaast is er een ruimte waar individueel gewerkt wordt met een aantal kinderen. Ook hebben Melanie en ik een eigen 'kantoor'! Op de tweede verdieping is er ruimte voor een wasmachine en er is een soort van sauna. De sauna willen we ombouwen tot douche, zodat de kinderen van het gezin hier kunnen douchen in plaats van in het vrijwilligerhuis. Ook is er een dakterras. Helaas kunnen de kinderen hier niet spelen, omdat er geen omheining is. Wel is er een gemeenschappelijke tuin alleen kunnen we daar momenteel nog geen gebruik van maken, omdat de burens moeilijk doen.

Het is fijn om weer een eigen ruimte te hebben. We hebben meer ruimte om individueel met kinderen en ouders te werken. Verder kunnen we nu met een gerust hart spullen laten staan, terwijl op de markt weleens spullen verdwenen en door andere mensen werden gebruikt. Kortom een enorme vooruitgang.

Zomervakantie en het uitje naar Melanie:

Donderdag 3 september hadden de kinderen een uitje ter afsluiting van het zomerprogramma. 's Ochtends vertrok de bus met 35 kinderen. Bestemming? Het huis van Melanie in Sangolqui. Dat vonden de kinderen al heel interessant! De kinderen werden in twee groepen verdeeld. De oudere kinderen gingen in twee groepen een speurtocht doen door de wijk en de kleintjes bleven binnen om een dvd te kijken en een snoepketting te maken. Er moest even goed uitgelegd worden dat ze eerst de snoepketting moesten maken en pas in de bus de ketting op mochten eten. Maar drie van die bakken met snoepjes is natuurlijk heel verleidelijk! Uiteindelijk kwamen de oudere kinderen terug en die wilden ook graag een snoepketting maken.

Voor de lunch had Melanie een grote pan Ecuatoriaanse soep bereid. De kinderen vonden het heerlijk! Een aantal kwam terug voor nog een ronde. Daarna kregen ze hotdogs. Ook hier werd enthousiast op gereageerd. In Ecuador eten ze hun hotdog met mayonaise en ketchup, maar ook met een laagje verknisperde naturel chips erover heen. Een goede combinatie! En als toetje hadden we natuurlijk ijs. De kinderen wilden daarna heel graag dansen en televisie kijken, dus de buitenactiviteiten hebben we bewaard voor een volgende keer. We sloten de dag af met kleurenbingo. Alle kinderen mochten een prijsje uitzoeken. Daarna was het tijd voor de groepsfoto en om 15.00 uur vertrok de bus weer richting de markt. Het was een geslaagde dag en zeker voor herhaling vatbaar. Ook leuk om te zien dat de kinderen niet veel nodig hebben om te genieten van een dagje uit!

Positieve ontwikkelingen omtrent de Ecuatoriaanse moeder en haar gezin:

In de vorige nieuwsbrief maakte Melanie een vergelijking tussen haar leven en het leven van een Ecuatoriaanse moeder en haar gezin. Gelukkig zijn er deze keer wat positieve ontwikkelingen over het gezin te vertellen. Dankzij het Sol Sponsorplan gaat het meisje van 5 dit jaar voor het eerst naar school! Zij is de eerste van het gezin die naar school gaat. In de eerste instantie was het nog spannend of ze wel naar school zou kunnen, omdat de

directrice tijdens ons eerste bezoek in juli had gezegd dat alle klassen al vol waren. We konden wel langskomen in augustus om te kijken of er plekken waren vrij gekomen. Gelukkig bleek dit het geval en konden we aan de slag met de voorbereiding. Geloof ons, dat is een groot verschil met Nederland! Er moest stof aangeschaft worden voor het uniform en het schort en vervolgens werden de maten opgemeten bij Veronica. Daarnaast krijgen de ouders een lijst met de benodigdheden. In Nederland zijn we gewend dat het schoolmateriaal door de school wordt geregeld, hier moeten de ouders dat op veel scholen zelf aanschaffen. Deze lijst gaat van 200 witte A4 blaadjes, verschillende soorten karton en een houten puzzel tot een handdoek met haar naam erop geborduurd. Vrijdag moesten we alle spullen inleveren en het was bijna helemaal compleet.

Maandag 7 september was de eerste schooldag met een opening waar ook de ouders bij mochten zijn en dinsdag de eerste echte schooldag. Om de kinderen langzaam aan het naar school gaan te laten wennen, krijgen ze elke week een half uur meer les. Vorige week begonnen ze rustig aan van 08.00 uur tot 10.00 uur. De sfeer was maandag ongedwongen, maar dinsdag was dit een ander verhaal. De directrice stond in de deuropening om de ouders tegen te houden. Ook kreeg iedereen haarfijn uitgelegd wat er nog miste aan de outfit van zijn/haar kind. Vervolgens konden we om 10.00 uur de kinderen weer ophalen. In het klaslokaal kregen we nog een toespraak van de lerares. Er was een kind met etensresten nog op het gezicht binnen gekomen. Hoe de ouders dit toch konden doen? Ook waren nog niet op alle schorten de namen en klas genaaid. De ouders wilden toch wel dat hun kind er goed verzorgd uit zag en goed voorbereid was op het schooljaar? Als een stel kleine kinderen werden we door de docente terecht gewezen. Ik wist niet wat ik meemaakte. Na het er met Melanie over gehad te hebben, blijken voor de mij vanzelfsprekende dingen hier niet zo vanzelfsprekend te zijn. Als de ouders niet op die manier terecht worden gewezen dan schijnt er weinig te veranderen.

Het meisje moet nog wennen aan het naar school gaan. Vorige week dinsdag stond het huilen haar nader dan het lachen toen ik afscheid van haar nam in de deuropening. Toen ik na afloop van de les het lokaal in kwam, leek ze zich al meer op haar gemak te voelen. Toen ik vroeg of ze het leuk had gehad, antwoordde ze "ja", maar ze wilde geen beschrijving gaan geven van wat ze allemaal gedaan hadden. Het is een gesloten meisje dat graag de kat-uit-de-boom-kijkt. Vorige week woensdag was er voor de ouders een voorlichting over de Mexicaanse griep. Terwijl wij binnen zaten, waren de kinderen buiten aan het zingen en springen. Stiekem gluurde ik naar buiten om te kijken of ze aan het mee springen was. Ze was inderdaad aan het mee springen en ik bespeurde zowaar een glimlach op haar gezichtje. Het gaat wel goed komen met deze dame van 5!

Ook is Melanie de afgelopen maand bezig geweest met het registreren van zeven kinderen van dit gezin. En afgelopen dinsdag 15 september is dit dan eindelijk gelukt! Normaal gezien schrijf je je kinderen binnen dertig dagen na de geboorte in. Deze moeder had dit nooit gedaan, simpelweg omdat ze niet wist hoe het moest en dacht dat het veel geld kostte. De oudste dochter is nu 13 jaar dus zij en haar ander broertjes en zusjes hebben nu eindelijk een identiteit. Dat was reden voor een feestje.

Nieuwe Ecuadoriaanse collega in het kinderspeelhuis “la casita”:

Per 1 oktober gaan we afscheid nemen van Irma, de vaste Ecuadoriaanse kracht van het kinderspeelhuis. We zijn heel blij dat Paola haar werkzaamheden gaat overnemen. In de volgende nieuwsbrief laten we jullie kennismaken met Paola.

Waterzuiveringsinstallatie en andere donaties:

Sinds kort zijn wij de trotse bezitters van een waterzuiveringsinstallatie. Vrijwilligers Maartje en Michel die in juli en augustus vrijwilligerswerk hebben gedaan bij de stichting hebben de installatie aan de stichting geschonken. Op deze manier kunnen we gewoon water uit de kraan drinken. Maartje en Michel, bedankt!

Ook werd er een bezoekje gebracht door Carlos en Jacqueline aan het project. Zij overhandigden ons leuke materialen en een enveloppe met geweldige inhoud! Er stonden nog meer verrassingen te wachten want ook Marinella kwam ons een bezoekje brengen met een mooi bedrag en de wereldwinkel uit Budel doneerde een bedrag voor de aanschaf voor een laptop, een kopieerapparaat en een uitgebreide schommel. Ook willen we bij deze alle vaste donateurs nog eens bedanken voor hun bijdrage. Zonder jullie zouden wij niet zijn waar we nu zijn.

Lieve mensen bedankt.

Naam voor het sponsorplan:

We hebben een paar leuke reacties binnen gekregen op de vraag ons te helpen met een naam voor het sponsorplan van de stichting. De vrijwilligers van het project hebben ook hard meegedacht en uiteindelijk zijn we tot de beslissing gekomen dat het sponsorplan de naam: sol sponsorplan gaat heten. U kunt dus een sol = zon worden voor een kind. Leuk want het logo van de stichting is ook een zon.

Hoe gaat dit in het kort te werk: Wilt u een kind sponsoren dan kunt u dit bij ons aangeven door een mail te sturen naar: melanie@kinderenvanecuador.nl

U bepaald zelf het bedrag en of u dit maandelijks, jaarlijks etc. wilt overmaken aan de stichting. Na het ontvangen van uw mail nemen wij contact met u op en krijgt u te horen voor welk kind u een “sol” word. Elk kwartaal ontvangt u van uw kind voortgangsinformatie van ons.

Vraag bij ons de uitgebreide folder aan die u dan via de mail toe gemaïld krijgt. Hierin staat ook een kostenindicatie.

Groeten vanuit Quito - Ecuador

Stichting kinderen van Ecuador

www.kinderenvanecuador.nl

Heeft u vragen over vrijwilligerswerk, projecten, de stichting, acties, doneren etc.

Mail Melanie: melanie@kinderenvanecuador.nl

Rekeningnummer vd stichting:

17 38 78 008 (Rabobank te Venlo)